

812

November går tungt gennem byen

1. November går tungt gennem byen
går ind i hvert eneste hus
og lægger i porte og skakter
sin stenlugt af vinter og gus
2. mens sommerens udbrændte drømme
forkuller med ahornens løv
blæst sammen i torvenes hjørner
i dynger med affald og støv
3. og tæt om de tusmørke dage
står lygternes rovfugleblik
og ætser din skygge på muren
i nådesløs sort/hvid grafik.
4. Så hudløs man er i november!
med skrammer der aldrig blev lægt
mens misbrugte døgn tælles sammen
og vejes på vinterens vægt.
5. Vil du Herre også forkaste
mig strengt med dit dømmende blik
fra tronen bag blå arabesker
til toner af orgelmusik?
6. Jeg tror du igen vil forlade
din himmel før alt brænder ned
og tilgij' og bære min smerte
og bytte den ud for din fred.
7. Jeg tror at der bag ved november
skal rejse sig dage med sang
befriet som glæden der griber
dit nådeår – endnu engang.

Lisbeth Smedegaard Andersen, 1993
Melodi: Jakob Lorentzen

En efterårssalme af Lisbeth Smedegaard Andersen, som med sin tekst og sin melodi, slår den lidt dystre og modlæse stemnings fast, som kan overvælde de fleste mennesker i november.

Modsat mange andre salmer, er det i denne salme byen, der er det naturlige udgangspunkt for det moderne menneskeliv. Det er særligt tydeligt i de 3 første vers, som er fyldt med sanseindtryk fra bylivet og som beskriver november som dystert.

Smedegaard Andersen skrev netop salmen mens hun boede i byen, og kombinationen af det vigende lys samt de strenge evangelietekster, der dominerer slutningen af kirkeåret, understregede ligesom stemningen af modløshed.

Salmens hovedopgave er at tolke mismodet og samtidig pege frem mod evangeliet til 1.s.i advent, hvor Jesus udråber et nyt nådeår.

Fastholdelsen af tilgivelsen i salmens sidste vers peger i retning af nye begyndelser i advent, jul og fremtid og efterlader os ikke i november mørkets strenge domsstemning.

Der er håb, og det håb manifesterer sig lige om lidt, når adventstiden kommer.